

מסכת נזיר

פרק א'

א. כל כינויו נזירות כנזירות. האומר אהא, הרי זה נזיר. או אהא נזה, נזיר. נזיך, נזית, פזיך, הרי זה נזיר. הירני כזה, הירני מסלסל, הירני מצלצל, הרי עלי לשלח פרע, הרי זה נזיר. הרי עלי צפירים, רבבי מאיר אומר, נזיר. ותקמים אומרים, איןנו נזיר:

ב. הירני נזיר מן החרצנים, ומן הזרים, ומן התגלחת, ומן הטעמאות, הרי זה נזיר וכל דקדוקי נזירות עליו. הירני בשמשון, כבן מנוח, כבעל דיללה, כמו שעקר דלותות עזה, כמו שבקשו פלשתים את עיניו, הרי זה נזיר בשמשון. מה בין נזיר עולם לנזיר בשמשון. נזיר עולם, הקביד שערו, מקל בתר ער ימ比亚 שלש בהמות. ואם נתמא, מביא קרבון טמאה. נזיר בשמשון, הקביד שערו, איןנו מקל. ואם נתמא, איןנו מביא קרבון טמאה:

ג. סתם נזירות שלשים يوم. אמר הירני נזיר אחת גדולה, הירני נזיר אחת קטנה, אפילו מפואן ועד סוף העולם, נזיר שלשים يوم.

הַרְיִנִי נָזֵיר וַיּוֹם אֶחָד, הַרְיִנִי נָזֵיר וַשְׁעָה אֶחָת, הַרְיִנִי נָזֵיר אֶחָת וַמְּשֻׁכָּחָה, הַרְיִ זֶה נָזֵיר שְׁפָטִים. הַרְיִנִי נָזֵיר שְׁלֹשִׁים יוֹם וַשְׁעָה אֶחָת, נָזֵיר שְׁלֹשִׁים וַאֲחָד יוֹם, שְׁאֵין נֹזְרִים לְשָׁעָות:

ד. הַרְיִנִי נָזֵיר כַּשְׂעַר רָאשִׁי, וּכְעַפֶּר הָאָרֶץ, וּכְחֹול הַיּוֹם, הַרְיִ זֶה נָזֵיר עֹזֶל וּמְגֻלָּח אֶחָת לְשְׁלֹשִׁים יוֹם. רַבִּי אָוּמֵר, אֵין זֶה מְגֻלָּח אֶחָת לְשְׁלֹשִׁים יוֹם. וְאֵיזֶה שְׁמַגְלָח אֶחָת לְשְׁלֹשִׁים יוֹם, הָאָוּמֵר הַרְיִ עַלִי נָזְרוֹת כַּשְׂעַר רָאשִׁי, וּכְעַפֶּר הָאָרֶץ, וּכְחֹול הַיּוֹם:

ה. הַרְיִנִי נָזֵיר מֶלֶא הַבַּיִת אוֹ מֶלֶא הַקֶּפֶה, בּוֹדֶקִין אֹתוֹ, אֵם אָמֵר אֶחָת גְּדוֹלָה נְזַרְתִּי, נָזֵיר שְׁלֹשִׁים יוֹם. וְאֵם אָמֵר סְתִמְתִּים נְזַרְתִּי, רֹואֵין אֶת הַקֶּפֶה כְּאֵלֹו הִיא מֶלֶא חַדְקָל, וּנָזֵיר כֶּל יְמִיוֹן:

ו. הַרְיִנִי נָזֵיר מִכֶּאן עד מֶקְומֵ פְּלוֹנִי, אָוְמַדֵּין כַּמָּה יָמִים מִכֶּאן עד מֶקְומֵ פְּלוֹנִי, אֵם פְּחוֹת מִשְׁלֹשִׁים יוֹם, נָזֵיר שְׁלֹשִׁים יוֹם, וְאֵם לֹא, נָזֵיר כְּמַנְנוֹן הַיּוֹמִים:

ז. הַרְיִנִי נָזֵיר כְּמַנְנוֹן יָמֹת הַחַפֶּה, מֹנְהָ נָזְרוֹת כְּמַנְנוֹן יָמֹת הַחַפֶּה. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, מַעֲשָׂה הִיא, כִּיּוֹן שְׁהַשְׁלִילִים מֵתִים: